

KISS BENEDEK

A bátorságot meg kell szerezni

*A bátorságot mindújra meg kell szerezni,
abányszor felébredsz.
Nézz szembe magaddal, dolgaidal –
nem vagy való már a mesékhez.*

*Többször nézz az égre, mint a tükörbe,
de aztán már a lábad elé láss.
Köszönettel szeld száraz kenyered –
nem juthat mindig kalács.*

*Mert a kenyérszeléshez is bátorság kell,
nem kell-e eltenni belőle valakinek.
Bátorság kell belátni azt is,
hogy nem mind a tied.*

*Bátorság kell az énekhez,
mert szurony-szíronyosak az éjszakák.
Fájni, zümmögni, dünyögni kell,
hogy hozhasson a fény még néhány csodát.*

A szelíd betyár

*Látbattátok az utolsó betyárt,
amikor Tatay Sándor erre járt,
látbattátok az utolsó bakonyi betyárt.*

*Tiltott szoknyák alá bújt nagy keze,
s nagy volt az álma, vidám tekintete,
tiltott szoknyák alá bújt nagy keze.*

*S a badacsonyi kereszt alatt
szíve úgy dobbant, hogy leszakadt
a firmamentum a kereszt alatt.*

*Égi fődél alatt élt vaddisznókkal,
rontották bástyáját agyarral, orral,
viaskodott a vaddisznókkal.*

*De körtefája s mobos pincéje
termett, tellett a vendég örömére,
körtefája volt, mobos pincéje.*

*Szelíd betyár volt Tatay Sándor,
Isten-félően betyár és jámbor,
szelíd betyár volt Tatay Sándor.*

*A sziklák alatt volt menedéke,
ablakán sárgarigók népe,
jelzett hajnalt – ez volt a menedéke.*

Üres kerti székek

Üres kerti székek szanaszét,
szemközt Tördemic lidércfényei
a hegykaréj alatt.
Uram-Teremtőm, megiszom
a mai utolsó poharat.

Volt vígság, várákozás valami jóra,
de szemüvegem mögül most csak
romokra látok.
Két romvár között sóhajtok akkorát,
hogy hallják a halott barátok.

Volt vígság, várákozás akkor is,
mikor még a diófa lombja alatt
sokan ültünk karéjban.
Szólt akkor is az éji bogár, s mi
csendültünk poharainknál is jobban.

Elcsendesült a régi kompánia,
a diófa lombja
ritkul és senyved.
Uram-Teremtőm, hiszem, hogy
mindnyájunkra permetezted kegyelmed.

Én vagyok hátra, meg még néhány
kócsa társ, kikkel együtt
szövetkeztünk a jobbra.
Pihenjen már minden álmunk,
minden ricsajos tervünk
bebalzsamozva.

Kezdet és vég

KISS BENEDEK (1943) költő, műfordító. Budapesten él. Összegyűjtött versei *Utak keresztje* címmel jelent meg 2010-ben.